

Literature

1. Hakeem I.O. Law as a Means of Serving Justice in Nigeria. *Pandecta: Research Law Journal*. 2018. 13. P. 1-9. DOI:10.15294/pandecta.v13i1.14262
2. Myronets O.M., Burdin M., Tsukan O., Nesteriak Yu. Prevention of human rights violation. *Asia Life Sciences*. 2019. Supplement 21 (2). P. 577-591.
3. Cheluchi Onyemelukwe. The Law and Human Rights in Nigeria's Response to the COVID-19 Pandemic. 2020. URL: <https://blog.petrieflom.law.harvard.edu/2020/06/04/the-law-and-human-rights-in-nigerias-response-to-the-covid-19-pandemic/> (date of access: 18.04.2021).
4. Myronets O.M., Danyliuk I.V., Dembytska N.M., Frantsuz-Yakovets T.A., Dei M.O. Current Issues and Prospects of Modern Higher Legal Education in Conditions of the Fight against COVID-19. *Cuestiones Políticas*. 2020. Vol. 37, № 65. P. 438-456. DOI: <http://doi.org/10.46398/cuestpol.3865.29>
5. Yusuf H.O. The judiciary and political change in Africa: Developing transitional jurisprudence in Nigeria. *International Journal of Constitutional Law*. 2009. 7. P. 654-682. DOI:10.1093/icon/mop027
6. Izunwa M.A Jurisprudence of the Rule of Law: An Appraisal of its Application in Nigerian Democracy Today. *Journal of International Law and Jurisprudence*. 2010. P. 217-226.
7. Ocheje P. Norms, law and social change: Nigeria's anti-corruption struggle, 1999-2017. *Crime Law and Social Change*. 2017. P. 1-19. URL: <https://scholar.uwindsor.ca/lawpub/48> (date of access: 18.04.2021).

УДК 371.134 (043.2)

Білецький В.В., к.пед.н., викладач вищої категорії,
ДВНЗ «Рівненський коледж економіки та бізнесу», м. Рівне, Україна
Жуда В.І., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

СТВОРЕННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Імідж є цілеспрямовано створеним образом об'єкта, що заснований на особливостях, ціннісних характеристиках і покликаний здійснювати емоційно-психологічний вплив на свідомість [3].

До поняття іміджу відноситься саме штучно створений образ, що враховує всі критерії і чинники оцінки об'єкта оточуючими. Створення позитивного професійного іміджу стає базовою основою діяльності, допомагаючи позиціонувати об'єкт, особистість або масову акцію у розумінні аудиторії. Основною метою іміджу є створення конкретного ставлення з боку суспільства. Під час виконання робіт, спрямованих на

формування іміджу, використовуються різні засоби психологічного впливу і масової комунікації. Імідж є важливою складовою професіоналізму, чинником успіху професіонала, що впливає на сприйняття та довіру до нього з боку інших людей [2].

Створений імідж може поєднувати як реальні, так і уявні властивості об'єкта. У професійній діяльності імідж для фахівця відіграє одну з визначних і важливих ролей. Він створюється на основі певної поведінки, ставлення до справи, вміння знаходити спільну мову з іншими, професійної компетентності. При формуванні іміджу фахівця необхідно зосередитись насамперед на зовнішності, вчинках, професійних компетентностях тощо.

Сучасний спеціаліст має володіти ораторською майстерністю, вміти переконувати, адекватно аналізувати власну діяльність, враховувати позитивні і негативні сторони своїх вчинків.

Будь-яка професія є конкретним культурно-історичним досвідом, оволодіння яким потребує підготовки. Разом з тим вона виражається через особистісну форму, тобто є конкретним способом застосування людиною своїх специфічних сил і можливостей, реалізації своїх здібностей.

Особливості образу фахівця залежать від типу суспільства, оскільки кожне з них формує на кожному етапі свого розвитку власну ідеологію, систему основоположних цінностей та ідеалів. Саме суспільна ідеологія обумовлює характеристику представників професійних груп крізь призму соціокультурної взаємодії. Суспільство характеризується спеціалізацією праці, особливостями міжособистісного спілкування, наявністю неписаних законів моралі й релігії, системою управління [1].

Образ фахівця реалізується через систему вимог та очікувань суспільства, які висуваються до людей, що здійснюють чи будуть здійснювати професійні функції. Він постає особистістю з високою моральною культурою, рівень розвитку якої є результатом сімейного і суспільного виховання, а також самовиховання. Висока професійна культура є показником морального розвитку і зрілості особистості фахівця, що проявляється в здатності особистості до емпатії, співчуття і переживання; у знанні моральних цінностей та умінні зробити моральний вибір; у здійсненні вчинків відповідно до етичної системи суспільства.

У процесі формування позитивного професійного іміджу важливим є стан і рівень розвитку фахової освіти. Виправданою щодо освіти є вимога врахування нагальних потреб сучасності, а саме: європеїзація і глобалізація. Професіоналізм розуміється як сукупність спеціальних знань, умінь, навичок, цінностей і ставлення до професійної діяльності, які формуються в процесі навчання і діяльності [1].

Значною мірою на формування сучасного образу фахівця впливають засоби масової інформації, які визначають характерні риси професійного

образу у масовій свідомості. Впливаючи на потреби, інтереси і цінності громадян, засоби масової інформації, з одного боку, демонструють зовнішні вимоги суспільства щодо професійного іміджу, з іншого – стимулюють внутрішні чинники розвитку іміджу сучасного фахівця.

Варто зазначити, що імідж юриста залежить від уміння переконувати, спілкуватися та знаходити підхід до кожної людини, виявляти цілеспрямованість та наполегливість у відстоюванні власної позиції та інтересів клієнтів.

З метою формування позитивного іміджу необхідно розвивати особистісні якості. Імідж успішного професіонала – це результат кропіткої роботи упродовж багатьох років.

Література

1. Алексєєва Ж.М. Образ юриста в сучасній європейській культурі: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12. Київ, 2008. 24 с.

2. Мазоренко М.О. Психологічні складові іміджу сучасного фахівця. *Вісник Національного університету оборони України*. 2012. № 4(29). С. 184-187.

3. Митцева О.С. Професійний імідж фахівця: суть, функції, структура. *Педагогіка та психологія*: зб. наук. праць. 2018. Вип. 59. С. 191-200.

УДК 340.15(043.2)

Богатюк І.Г., директор
Юридичної консультації «Юридична клініка»,
Мельник І.В., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

КОНЦЕПЦІЯ ПОДІЛУ ВЛАДИ У ПОЛІТИКО-ПРАВОВІЙ ДУМЦІ

У політико-правовій практиці сучасних демократичних країн поряд із принципами верховенства права та гуманізму серед основоположних засад організації публічної влади особливе місце посідає доктрина поділу влади, що практично втілюється через формування механізмів стримувань і противаг та балансу владних повноважень гілок влади. Шарль Луї Монтеск'є писав: «Якщо законодавча та виконавча влади поєднані в одній і тій же особі, або в одній і тій же інституції, то свободи бути не може ... свободи бути не може, якщо влада судити не відокремлена від законодавчої та виконавчої влад... буде кінець всьому, якщо одна й та сама людина, або одна й та сама інституція здійснюватимуть ці три влади» [1, с. 105]. В основу Конституцій західних демократій покладено вчення Монтеск'є щодо того, що демократичний політичний режим забезпечується існуванням трьох окремих влад: законодавчої, виконавчої